

N:o 177.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 maj 1907.
— — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående ordningsföreskrifter för landskommuner.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 15).
(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:is 21 och 28)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har framställts förslag om sådan ändring i gällande föreskrifter, att § 13 i ordningsstadgan för rikets städer må i tillämpliga delar och i den ordning, som § 30 af samma stadga föreskrifver rörande visst område invid eller i närheten af stad, kunna förklaras gällande för landskommun, som därom gör hemställan.

Jämlikt § 30 i ordningsstadgan för rikets städer kan denna stadga komma att tillämpas i fråga om köping, hamn, fiskläge eller annat ställe med större sammanträngd befolkning, hvarjämte § 13 i nämnda stadga genom särskildt beslut af vederbörande myndighet kan blifva gällande för visst område å landsbygd, nämligen för område invid eller i närheten af stad.

Vidare stadgas uti § 7 af kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att kommunalstämma äger att för upprätthållande af de ordningsstadgar, som kommunalstämman kan finna skäl att för kommun uppgöra, bestämma viten från och med en till och med tjugu

riksdaler riksmünt, hvilka dock, för att blifva gällande, måste vara af Konungens befallningshafvande pröfvade och godkända; men efter Riksdagens mening bör denna bestämmelse icke utgöra något hinder för att hvad ordningsstadgan för rikets städer i § 13 föreskrifver äfven må kunna göras tillämpligt för hvarje landskommun, som sådant önskar och därom i behörig ordning gör framställning. Då redan nu på grund af stadgandet uti § 30 dessa föreskrifter kunna göras tillämpliga och äfven tillämpas på flera ställen uti vissa *delar* af landskommuner, torde det icke kunna anses annat än som en nära till hands liggande utveckling af nämnda förhållande likasom en afsevärd fördel för en landskommun, hvilken finner sådana föreskrifter för sig lämpliga, att dessa kunna göras gällande inom *hela* kommunen.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla om sådan ändring i gällande föreskrifter, att § 13 i ordningsstadgan för rikets städer må i tillämpliga delar och i den ordning, som § 30 af samma stadga föreskrifver rörande visst område invid eller i närheten af stad, kunna förklaras gällande för landskommun, som därom gör hemställan.

Stockholm den 22 maj 1907.

Med undersåtlig vördnad.
